

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/161/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6919203717
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6919203717.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a členov senátu JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: M. U., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom J. XXX/XX, XXX XX Z. H., zastúpený: JUDr. Vladimír Sidor, advokát so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, proti žalovanému: T. U. H., s.r.o., so sídlom E. 5, XXX XX Y., M.: XX XXX XXX, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 3. septembra 2019, č. k.: 16Csp/101/2019-204, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu vo výrokoch, ktorými žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva a uložil mu povinnosť podať žalobu vo veci samej, potvrdzuje.

II. Uznesenie okresného súdu vo výrokoch, ktorými uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok a rozhodol o trovách konania zrušuje.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že: „Súd nariaďuje nasledovné neodkladné opatrenie:

Žalovaný je povinný zdržať sa výkonu záložného práva k zálohu, a to k nehnuteľnostiam - zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, evidované Z. H., obec: Z. H., katastrálne územie: Z. H., zapísané v evidencii A. úradu Z. H., katastrálny odbor, a to rodinný dom so súpisným číslom XXX s príslušenstvom, postavený na pozemku parcely registra „C“ č. XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemok parcely registra „C“ č. XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Súd ukladá žalobcovi povinnosť, aby do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podal proti žalovanému na súde žalobu vo veci samej o určenie neprijateľných zmluvných podmienok Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 25. 07. 2008.

Súd ukladá žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok za návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 16,50 Eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.“

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva k zálohu, a to k nehnuteľnostiam zapísané na liste vlastníctva č. XXXX, evidované Z. H., obec: Z. H., katastrálne územie: Z. H., zapísané v evidencii A. úradu Z. H., katastrálny odbor, a to rodinný dom so súpisným číslom XXX s príslušenstvom, postavený na pozemku parcely registra „C“ č. XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, pozemok parcely registra „C“ č. XXXX/XX o výmere XXX m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Zároveň navrhol, aby súd uložil žalobcovi povinnosť, aby do 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podal návrh na začatie konania vo veci samej - návrh na určenie neprijateľných zmluvných podmienok Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 25. 07. 2008. Po ďalšie sa voči žalovanému domáhal aj náhrady trov konania.

3. Žalobca uviedol, že s právnym predchodcom žalovaného (Slovenskou sporiteľňou, a. s., ako pôvodným veriteľom) uzatvoril Zmluvu o hypotekárnom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 25.07.2008, ktorá bola neskôr postúpená na žalovaného. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie splátkového úveru, s označením ako Účel úveru: UV-H kúpa nehnuteľnosti. - byt. účely /dom. Poukázal na to, že Zmluva je v zmysle § 52 OZ spotrebiteľskou zmluvou, má postavenie spotrebiteľa, v konaní ide o spotrebiteľskú zmluvu (formulárovú). Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). Dohodnutá suma úveru predstavovala 66.387,84 Eur (2.000 000,- Sk). Žalobca predložil výpisy zo Zmluvy za účtovné obdobie od 01. 01. 2010 až do 31. 12. 2016, z ktorých výpisov majú vyplývať jednak plnenia, na ktoré si právny predchodca žalovaného splátky započítaval, ako i spôsob ich započítavania. Žalobca tvrdí, že účtované plnenia boli produkované z neprijateľných zmluvných podmienok (nachádzajúcich sa pravdepodobne vo VOP, či iných listinách). Poukázal aj na to, že právny predchodca žalovaného bol (opakovane) pokutovaný za používanie nekalých obchodných praktík a neprijateľných zmluvných podmienok voči spotrebiteľovi Slovenskou obchodnou inšpekciou.

4. Žalobca namietal, že ani v čase podpisu Zmluvy neobdržal Obchodné podmienky, Sadzobník a Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP) a ich obsah nepozná. Preto ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. l) OZ, ktorá má za následok, že na spotrebiteľa de facto je prenášané dôkazné bremeno v otázke oboznámenia sa so zmluvnými podmienkami a okolnosťami uzavretia zmluvy. Skryté prenesenie dôkazného bremena má neprijateľný účinok vo vzťahu k potenciálnemu uplatneniu jeho práv na súde. Za neprijateľnú považuje aj zmluvnú podmienku v časti „Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách.“ K obsahu VOP argumentoval, že nezodpovedá zásade poctivosti, ak sa dávajú do VOP dojednanie, ktoré sú pre uzavretie zmluvy podstatné, resp., ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné a o ktorých sa predpokladá, že si ich spotrebiteľ nevšimne. Aby sa VOP stali súčasťou zmluvy, môže sa tak udiať len prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 11. 6. 2013, sp. zn. 6 Co/236/2012).

5. K dohode o písomnej forme právneho úkonu uviedol, že strany uzavreli Zmluvu o úvere písomne, preto sa podľa § 40 ods. 3 OZ (ak sa mali právne vzťahy účastníkov zmluvy spravovať podľa § 262 ObZ s poukazom na § 272 ods. 1 ObZ), VOP vyžadovalo, aby boli podpísané žalobcom. Žalovaný preto musí predložiť dôkaz svedčiaci tomu, že žalobca podpísal okrem zmluvy i ďalšie súčasti zmluvy ako VOP alebo prípadne úverové podmienky. Dohoda účastníkov vo VOP alebo v iných obchodných podmienkach vyžadovala podľa § 40 ods. 3 OZ pre platnosť právneho úkonu písomnú formu a podpis žalobcu. Ak jeho podpis absentoval na VOP a ďalších listinách, na ktoré zmluva odkazuje a ktoré majú podstatný význam pre posúdenie vyváženej práv a povinností, právny úkon je neplatný, pričom pre nedodržanie zákonom predpísanej formy právneho úkonu ide o absolútnu neplatnosť. Taktiež namietal dohodu, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú riadiť § 262 ObZ, pričom tvrdí, že ide o neprijateľnú podmienku. Favorizovanie Obchodného zákonníka pred právnymi predpismi určenými na ochranu spotrebiteľa znevýhodňujú spotrebiteľa. To, že pri úvere ide o absolútny obchod, nijako nevyužije predpisy na ochranu spotrebiteľa. Taktiež namietal poplatky, ktoré tvoria neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke nie je dodané, slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa. Za neprijateľný rovnako považoval aj spracovateľský poplatok v zmysle ustanovenie § 499 ObZ.

6. Poplatok za upomienku vo výške 25 EUR tiež považuje za neprijateľnú podmienku. Za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje aj zmluvný úrok po mimoriadnej splatnosti, kedy žalovaný generuje úrok z úroku, čo nie je prípustné. Namietal započítavanie jeho plnení, ktoré považuje za rozporné s ustanovením § 566 ods. 2 OZ. Žalovaný tak vymáha plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré plnenia sú zabezpečené záložným právom v zmluve. Jeho argumentácia a dôkazy preukazujú dôvodnú obavu a nutnosť poskytnúť mu ochranu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia, nakoľko z uvedeného vyplýva, že záložná zmluva zabezpečuje také plnenia, ktoré majú právny základ v neprijateľnej zmluvnej podmienke a boli a sú vymáhané bez právneho dôvodu. Právnym predchodcom vyčíslená suma pohľadávky vo výzve zo dňa 22. 3. 2017 na sumu 85.951,68 EUR predstavuje plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok a nezapočítaných plnení poukazovaných žalobcom na istinu. Od 1. 1. 2010 až do 31. 12. 2016 z predložených dôkazov vyplýva, že v tomto období zaplatil najmenej 18.233,37 EUR. Nie je zrejmé, akým spôsobom boli započítané ním uhradené prostriedky na zmluvu. Ak dlh je o 19.563,84 EUR vyšší ako v čase uzatvorenia Zmluvy, a to aj napriek tomu, že plnil najmenej vo výške 18.233,37 EUR (poskytnuté 66.387,84 EUR - 85.951,68 EUR, je bez pochybností zrejmé, že ide o konanie v rozpore s označenou právnou úpravou na ochranu spotrebiteľa. Nie je jasné, ako žalovaný vyčíslil predmetnú pohľadávku, na podklade ktorej sa vykonáva záložné právo. Zrejme zarátal aj také

úroky a poplatky, ktoré sú pre spotrebiteľa neprijateľnou zmluvnou podmienkou, preto je nutné Zmluvu vrátane VOP preskúmať. Podľa jeho názoru je potrebné preskúmať aj záložnú zmluvu a zistiť, ktoré ust. z uvedených zmlúv žalovaný použil pre vyčíslenie svojej pohľadávky. Existenciu dôvodnej obavy, že predmetom vyhlásenia žalovaného sú nepravdivé tvrdenia o výške pohľadávky, ktorá je predmetom výkonu záložného práva, a to s poukazom na výzvu zo dňa 22. 3. 2017 potvrdzuje aj to, že po 9 rokoch splácania úveru je vyčíslená suma dlhu 85.951,68 EUR, čo je suma zjavne vyššia, ako bola žalobcovi poskytnutá. Namieťa, že nemohla byť postupovaná pohľadávka v uvedenej výške, preto podľa názoru žalobcu je dôvodná súdna kontrola písomného jednostranného právneho úkonu žalovaného, ktorým potvrdil pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Takto vykonávanú dražbu považuje za neprijateľnú.

7. Žalobca zároveň namieťa aj pasívnu legitímáciu žalovaného na výkon dražby, keď namieťa, že pohľadávka naň neprešla. V tejto súvislosti uviedol, že podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru sa nenachádzajú v rámci ustanovení Zmluvy, sú pravdepodobne obsahom VOP. Nebolo vyriešené, či vôbec sa stali platne obsahovou súčasťou súčasťou Zmluvy a či teda došlo k účinnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého dlhu žalobcu a či došlo k splneniu výzvy bankou podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Nebol doteraz predložený taký dôkaz svedčiaci tomu, že žalobca podpísal okrem Zmluvy i ďalšie súčasti Zmluvy ako VOP alebo platné úverové podmienky. Preto zvýraznil, že VOP sú neplatné ako celok vrátane tej časti, kde boli uvedené podmienky na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti.

8. Vo svojej rozsiahlej argumentácii s poukazom na § 39 OZ vyslovil pravdepodobnosť, že zmluva o postúpení pohľadávky je neplatným právnym úkonom, z ktorého nemohol nadobudnúť žalovaný právo veriteľa domáhať sa po žalobcovi ako dlžníkovi splnenia záväzku pre neplatosť právneho úkonu banky. Ani za predpokladu, že by VOP boli platné, nedošlo by k vyvolaniu účinkov mimoriadnej splatnosti pohľadávky banky. V tejto súvislosti namieťa, že oznámenie banky o vyhlásení mimoriadnej splatnosti mu nebolo doručené. Doručenie výzvy, ktorá má predchádzať zosplatneniu úveru preukázané doteraz nebolo. Pokiaľ banka nevyzvala dlžníka na zaplatenie omeškaných pohľadávok, nebola oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť. Banka postúpila pohľadávku v rozpore s § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho inému subjektu, preto ide o neplatný právny úkon.

9. Žalobca zdôraznil zásadnú skutočnosť, a to, že účel, pre ktorý uzatvoril Zmluvu, bola kúpa nehnuteľnosti. Táto nehnuteľnosť je zároveň zálohom, je aj predmetom výkonu záložného práva. Prostriedky zo Zmluvy boli poukázané predávajúcemu, ktorý je zároveň záložca a pôvodný vlastník. Pretože kúpna zmluva mala formálne nedostatky, nedošlo k zápisu vlastníctva v katastri nehnuteľností na žalobcu, teda pôvodný vlastník zostal formálnym vlastníkom na LV vo vzťahu k predmetu dražby, v záložnej zmluve má postavenie záložcu, pričom právny stav doteraz nie je vyporiadany. Žalobca kúpnu cenu uhradil z prostriedkov úveru, so svojou matkou v predmete dražby má trvalý pobyt, nehnuteľnosť je ich obydľím. Z tohto dôvodu nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje existenciou obavy, že žalovaný zrealizuje prostredníctvom dražobníka výkon záložného práva k týmto nehnuteľnostiam, dôjde k vydraženiu v dobrovoľnej dražbe v prospech tretej osoby zrejme za neprimerane nízku cenu. Na jeho strane existuje dôvodná potreba neodkladnej úpravy pomerov, keď už prebieha výkon záložného práva a sú vykonávané úkony smerujúce k vydraženiu predmetu zálohu. Hrozí, že dôjde aj k podstatnému sťaženiu výkonu budúceho súdneho rozhodnutia, prípadne by mohlo dôjsť k ťažko odstrániteľnej ujme, pričom nariadenie neodkladného opatrenia nepredstavuje neprimeraný zásah do práv žalovaného, ale je len zdržaním výkonu záložného práva na určitú dobu.

10. Okresný súd považoval argumenty žalobcu za dôvodné. Mal osvedčené z listinných dôkazov predložených žalobcom existenciu právneho vzťahu medzi ním a žalovaným (resp. jeho právnym predchodcom), a to predložením Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 28. 07. 2008 ako aj Zmluvou o hypotekárnom úvere č. XXXX XXX XXX zo dňa 25. 07. 2008. Zároveň z oznámenia o dražbe č. XXX/XXXX zo dňa 24. 07. 2019 mal súd za preukázané, že dňa 10. 09. 2019 má byť v salóniku na prízemí v hoteli W., na adrese G. XX, XXX XX Lučenec vykonaná dražba uvedených nehnuteľností, ktoré predstavujú záloh v zmysle Zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 28. 07. 2008, t. j. že dochádza k výkonu záložného práva zriadeného k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam. Zdôraznil, že Inštitút dobrovoľnej dražby je inštitútom, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy SR s dosahom na ústavné právo na obydlie podľa čl. 19 v spojení čl. 20 ústavy, a to bez akejkoľvek (preventívnej) ingerencie súdnej moci. Súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS13/2000 v spojení s rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva H. vs. H. republika a v rozhodnutí E. v Chorvátsko. Súdny v

uvedených rozhodnutiach potvrdili, že akýkoľvek zásah do obydľia je potrebné posudzovať veľmi citlivo a zužujúco s tým, že dotknutá osoba má mať za každých okolností možnosť dovolať sa ochrany na nezávislom a nestrannom súde. Súd dospel k názoru, že je nevyhnutné upraviť pomery strán takým spôsobom, aby nedošlo k nenapraviteľným, resp. ťažko napravitelným následkom v prípade, ak by neobmedzil žalovaného vo výkone záložného práva zriadeného k nehnuteľnostiam konkretizovanými vo výroku tohto rozhodnutia. Výkonom záložného práva za situácie, že zo strany žalobcu je spochybnená zmluva o úvere, resp. za situácie, kedy je predpoklad, že žalovaný vymáha plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré sú zabezpečené záložným právom k nehnuteľnostiam, vo vzťahu ku ktorým sa má realizovať dobrovoľná dražba, hrozí navrhovateľovi neodkladného opatrenia bezprostredná ujma spočívajúca v strate obydľia a možnosti na zosúladienie právneho stavu so stavom skutočným, ktorý bol žalobcom v podanom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia dostatočne opísaný. Súd prihliadal aj na mieru zásahu do práv žalovaného. Dospel k záveru, že navrhované neodkladné opatrenie nepredpokladá zásah do jeho práv v rámci jeho bežnej podnikateľskej činnosti. Nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia nedôjde na strane žalovaného k tak závažným následkom ako na strane žalobcu, ktorý má na adrese predmetných nehnuteľností evidovanú adresu svojho bydliska. Taktiež v prípade existencie dlhu žalobcu voči žalovanému nemá nariadené neodkladné opatrenie žiadny vplyv na povinnosť žalobcu, ako úverového dlžníka, splniť si svoj záväzok. Zásah do práv žalovaného je pritom iba dočasný, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej.

11. Súd zároveň rozhodol o súdnom poplatku podľa § 2 ods. 1 písm. a) a ods. 2, § 4 ods. 2 písm. u), § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 a 3, § 10 ods. 2 písm. d) a podľa Prílohy 1 položka 1 písm. c) zákona č. 71/1992 Zb.

12. V súlade s § 255 ods. 1 a 2 CSP súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia vyšší súdny úradník samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP)

13. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

14. Namietal predovšetkým aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na podanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože žalobca nie je vlastníkom sporných nehnuteľností, výkonom záložného práva nie je dotknutý na svojich právach. Tvrdenie žalobcu, že vlastníkom nehnuteľností nie je s ohľadom na formálne nedostatky kúpnej zmluvy, toto nie je možné suplovať v tomto konaní a nezákonne tak veriteľovi brániť v uspokojení jeho práv výkonom záložného práva. Žalovaný doteraz formálne nedostatky kúpnej zmluvy neriešil, preto vzniká pochybnosť ohľadom pravdivosti jeho tvrdení.

15. Namietal, že závery súdu sú v rozpore s právnou úpravou CSP, pričom poukázal na závery rozhodnutia Ústavného súdu SR č. k. PL ÚS 23/2014. Poukázal na existenciu prostriedkov právnej ochrany voči neoprávneným zásahom do vlastníckeho práva vlastníka (napr. výkonom nezákonnej dražby), podľa názoru žalovaného odpadá potreba dočasnej úpravy pomerov strán neodkladným opatrením. Za situácie, kedy sa vlastnícke právo nepremlčuje a existuje tu žaloba na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby v zmysle § 21 Zákona o dobrovoľných dražbách, vylučuje to potrebu dočasnej úpravy. Zdôraznil zmysel a účel záložného práva, pričom žalobca si pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí úveru bol vedomý toho, že v prípade porušenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy môže veriteľ vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a tiež sa domáhať svojej pohľadávky výkonom záložného práva. Žalobca napriek tejto povinnosti porušoval splatný záväzok a napriek viacerým výzvam ho neuhradil. Pohľadávka žalovaného voči žalobcovi každým dňom narastá o príslušenstvo, čím zároveň narastá majetková ujma žalovaného, ktorú mu žalobca spôsobil porušením svojich zmluvných povinností. Zdôraznil, že súdna prax dospela k záveru, že samotná právna úprava dobrovoľných dražieb, resp. možnosť vymoženía plnení zo spotrebiteľských zmlúv touto formou nie je v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, resp. s ochranou spotrebiteľa vyplývajúcou z práva únie. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ značka C - XX/XXXX D. U. proti H. W., a. s., zo dňa 10. 9. 2014. Spornosť pohľadávky, pre ktorú sa dražba uskutočňuje, nebráni záložnému veriteľovi navrhnuť výkon záložného práva prostredníctvom dobrovoľnej dražby.

16. Podľa názoru žalovaného v zmysle ustanovení CSP o neodkladnom opatrení pod potrebou dočasnej úpravy pomerov účastníkov treba rozumieť stav vzťahov účastníkov, ktorý neznesie odklad, pričom aj v prípade, ak sú splnené formálne predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, súd musí zvažovať, či v prípade jeho nariadenia nedôjde k nevyváženému zásahu do vzťahov účastníkov alebo tretích osôb. Dražobník pri výkone dobrovoľných dražieb postupuje v súlade s platným zákonom o dobrovoľných dražbách, ktorý musí byť aplikovaný ústavne konformne aj voči dražobníkovi.

Tento zákon je stále v platnosti a je v súlade s Ústavou SR. Nariadovaním neodkladných opatrení prakticky automaticky po podaní návrhov žalobcov je dražobníkom, hoci sa nedopustili žiadneho porušenia zákona o dobrovoľných dražbách, zakázané vykonávať podnikateľskú činnosť, nehovoriac o uviaznutých nákladoch na niekoľko rokov trvania súdnych sporov a následne ich opätovné vymáhanie. Podľa názoru žalovaného neodkladné opatrenie je absolútne neodôvodneným a nevyváženým zásahom do práv žalovaného vo vzťahu k zbaveniu sa povinnosti splatiť dlžníkom poskytnutý úver, ktorý zabezpečuje práve majetok žalobcu. Zmysel neodkladného opatrenia je ochrana toho, kto o jeho vydanie žiada, pričom je potrebné rešpektovať ústavné pravidlá ochrany práva aj toho, voči komu smeruje. Ochrana jedného účastníka nemôže byť daná do takej miery, aby prakticky znemožnila ochranu oprávnených záujmov druhej strany.

17. Žalovaný zastáva názor, že rozhodnutie súdu neobsahuje dostatočné a vyčerpávajúce odôvodnenie, čím sa stáva nepreskúmateľným. Napriek rozsiahlemu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v ňom žalobca účelovo poukazuje na skutočnosti, ktorými relevantným spôsobom nespochybnil nárok žalovaného. Pokiaľ namieta neprijateľnosť zmluvných podmienok, podľa názoru žalovaného nestačí len všeobecná konštatácia, ale je nutné danú zmluvnú podmienku posúdiť vo vzťahu ku konkrétnemu prípadu, posúdiť jej aplikáciu v danom prípade, či došlo k zneužitiu zmluvných podmienok v neprospech spotrebiteľa. Taktiež nesúhlasil s tým, že žalobca spochybňuje platnosť postúpenia pohľadávky vo vzťahu k ustanoveniu § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

18. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR, sp. zn. I ÚS 141/2018 zo dňa 25. 4. 2018, z ktorého jasne vyplýva, že otázku, či žalobca je v spore aktívne legitimovaný, rieši súd až v samotnom závere konania. Až z meritórneho rozhodnutia vyplynie autoritatívny záver o otázke vecnej legitímácie účastníkov konania a posudzovať túto otázku v štádiu konania, kedy sa rozhoduje o neodkladnom opatrení, je predčasné a vzhľadom na neukončené dokazovanie vo veci samej aj nemožné. Preto takáto námietka žalovaného je predčasná.

19. Námietka žalovaného je nedôvodná, nakoľko aktívna vecná legitímácia žalobcu je nepochybne daná, pričom poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. 1. 2019, sp. zn. 6Cdo/127/2017, podľa ktorého v prípade žaloby o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky z hľadiska vecnej legitímácie (na strane žalobcov) nemá právny význam zánik záväzku splnením dlhu.

20. Nestotožnil sa s námietkou nedostatočného a vyčerpávajúceho odôvodnenia. Podstatou inštitútu neodkladného opatrenia je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa skúma, či sú splnené predpoklady pre jeho nariadenie, a to najmä nevyhnutnosť dočasnej úpravy právnych vzťahov do rozhodnutia vo veci samej. O nariadení neodkladného opatrenia súd rozhoduje bez vykonania plnohodnotného dokazovania a vychádza sa len spravidla z tvrdení a dôkazov tej strany, ktoré navrhuje jeho nariadenie. Žalobcom boli argumentované konkrétne neprijateľné podmienky s reálnym a argumentovaným dopadom na právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným. V tejto súvislosti žalobca opakovanou poukázal na neprijateľné zmluvné podmienky, z ktorých pri podaní návrhu vychádzal a ktoré sú uvedené v úvode tohto rozhodnutia. Zdôraznil, že nenariadením neodkladného opatrenia zo strany súdu by vznikol priestor pre konanie, ktoré by vytvorilo nezvratný stav, prípadne také konanie, ktoré by viedlo k neodstrániteľným následkom a práve z dôvodu preukázanej existencie potreby bezodkladnej úpravy pomerov súd nariadil neodkladné opatrenie. V tejto súvislosti poukázal aj na nevyriešený vlastnícky vzťah k predmetu zálohu.

21. Poukázal na to, že pohľadávka, z ktorej sa uplatňuje právo, je sporná, nie je splatná. Dôvodnosť vydania neodkladného opatrenia vyplýva z relevantne spochybneného práva žalovaného na výkon záložného práva k predmetu zálohu zo zabezpečenej pohľadávky. Pokiaľ súd v konaní vo veci samej pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvnej podmienky dospeje k záveru, že táto je pre svoju neprijateľnosť neplatná, potom je zrejmé, že nielenže neboli splnené podmienky pre začatie výkonu záložného práva, ale predovšetkým to, že pre mimoriadnu splatnosť neboli splnené predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky. Potom žalovaný nemohol platne vstúpiť do práv a povinností právneho predchodcu žalovaného, teda žalovaný sa platne nemohol stať veriteľom žalobcu.

22. Právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzili žalovaného neprímeraným spôsobom, bol dodržaný princíp proporcionality. Žalovaný nie je nariadeným neodkladným opatrením obmedzený spôsobom neprímeraným povahe veci. Neodkladné opatrenie má dočasný charakter a nebol vytvorený nenávratný stav. Dobu trvania neodkladného opatrenia súd určil do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Zmyslom neodkladného opatrenia, ktoré má len dočasný charakter, je poskytnúť ochranu iba do určitého momentu - do právoplatného skončenia konania vo veci. Z obsahu odvolania žalovaného vyplýva nepravdivé tvrdenie, že súd svojím rozhodnutím zakázal žalovanému realizáciu jeho zákonných opatrení, pričom zdôraznil význam slova "zakázať" a "zdržať sa". Žalovanému bola súdom dočasne uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložných práv.

23. Žalobca zdôraznil, že v rámci výkonu záložného práva sa veriteľ uspokojuje predajom zálohu na dražbe podľa zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách. Pri takomto mimosúdnom výkone záložného práva otázku, či pohľadávka existuje a v akej výške posudzujú podnikatelia majúci na takomto výkone vlastný finančný záujem. Či výkon záložného práva formou dobrovoľnej dražby prebieha spôsobom vyplývajúcim z Občianskeho zákonníka a vyššie citovaného zákona, prípadne v súlade s Ústavou SR, môže byť predmetom konania na súde, a to tak pred tým, ako dôjde k vydraženiu predmetu dražby, ako aj po ňom. Žalobca má právo domáhať sa ochrany svojho práva formou žaloby, ktorej predmetom bude skúmanie splnenia podmienok na to, aby k dobrovoľnej dražbe bolo vôbec možné pristúpiť, napr. formou žaloby na určenie neplatnosti úverovej/záložnej zmluvy, o určenie, že dlh z takejto zmluvy zanikol, že mimoriadne zosplatnenie úveru je neplatné. Uvedená preventívna kontrola je prostriedkom účelnejším a efektívnejším ako kontrola následná, formu žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, a to napriek skutočnosti, že v prípade úspechu v takomto konaní je výsledkom de facto navrátenie vlastníckeho práva záložcovi, ako keby k príklepu na dobrovoľnej dražbe nedošlo. Výsledok týchto konaní nemá vplyv len na postavenie záložcu, ako bývalého vlastníka zálohu, ale i na právne postavenie vydražiteľa. Preventívna kontrola v podobe konania zahájeného pred vydražením nehnuteľnosti definitívne odstráni neistotu v tom, či sú splnené podmienky na to, aby dražba bola realizovaná. Žalobca dôvodne rozporuje splatnosť záväzku nič na tom nemôže zmeniť ani dôkaz pripojený žalovaným v odvolacom konaní z dôvodu, že s ním predloženého dôkazu nevyplýva niečo iné, len to, čo tvrdil žalobca, že predmetné listiny žalobcovi doručené spôsobom ustanoveným zákonom neboli, preto neboli ani splnené podmienky na postúpenie pohľadávky, čo má za následok neplatné postúpenie pohľadávky.

24. Poukázal aj na obsah konania na Okresnom súde Rimavská Sobota vedeného pod sp. zn. 12 C/162/2015, podľa ktorého úver vyplývajúci zo Zmluvy mal byť ku dňu 4. 11. 2014 mimoriadne zosplatnený. Potom právnenému predchodcovi žalobcu a teda aj žalovanému začala plynúť premlčacia doba. V prípade, že by súd z akýchkoľvek dôvodov dospel k záveru o tom, že mimoriadna splatnosť bola vykonaná v súlade s právnou úpravou, potom má žalobca právo s poukazom na § 54a OZ vzniesť námietku premlčania vo vzťahu k vymáhanej pohľadávke.

25. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil vo výrokoch, ktorými žalovanému uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva a uložil mu povinnosť podať žalobu vo veci samej.

26. Uznesenie okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil vo výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok ako aj o trovách konania (§389 ods. 1 písm. d) CSP).

27. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

28. Odvolací súd preskúmal vec na základe podaného odvolania žalovaného, pričom dospel k záveru, že námietky vychádzajú zo všeobecných predpokladov, ktoré by boli akceptovateľné „rovnom“ v spore, avšak prípady, ak na jednej strane vystupuje strana slabšia - spotrebiteľ, súd je povinný na túto skutočnosť prihliadať. Predovšetkým treba prihliadnúť aj na to, že zväčša dané spory veľmi vážnym spôsobom zasahujú do základných životných podmienok občanov, ktorí sa nie vždy vlastným pričinením dostali do situácie, keď nemôžu svoje záväzky plniť. Na okraji odvolací súd poznamenáva určité charakteristické znaky a zvláštnosti, ktoré aj v minulosti sprevádzali uzavretie daného vzťahu. Žiadateľ o poskytnutie úveru v čase žiadosti o jeho poskytnutie pramálo času venoval zmluvným podmienkam, ktorého často až tak detailne nezaujímali, po ostatnom bola okolnosť, aby mu úver bol poskytnutý. Hoci všeobecne existencia Všeobecných obchodných podmienok je známa, z veľkej pravdepodobnosti možno konštatovať, že sa ich oboznámenia nedomáhal, prípadne uviedol, že s nimi bol oboznámený. Naopak, na strane poskytovateľa úveru išlo a ide o podnikanie, kedy určite v minulosti nepovažoval za potrebné a dôrazné zabezpečiť si hmatateľný dôkaz o tom, ako spotrebiteľa a poučil a oboznámil so všetkými podmienkami. Na tomto mieste možno súhlasiť s námietkou žalobcu, že zrejme poskytovateľ úveru nie dostatočne venoval pozornosť majetkovej a finančnej situácii žiadateľa o poskytnutie úveru, kedy často poskytol zrejme aj úver, ktorý už od začiatku bol veľmi rizikový. Dostatok poskytnutých úverov, vykrytie strát z rizikových úverov, oprávky, umožnili a umožňujú dosahovať zisky z tejto podnikateľskej činnosti, a to aj v dôsledku zodpovedného plnenia ostatných dlžníkov. Súd nechce predbiehať, ale môže nastať situácia, kedy vydražené nehnuteľnosti budú pre veriteľa nepoužiteľné, keďže nebudú vydražiteľné v dôsledku veľkej zadlženosti obyvateľstva a nezáujmu nadobúda nové nehnuteľnosti, čomu nepochybne predchádza stav, keby sa nehnuteľnosti začínajú predávať pod cenu, s čím sa

nemôžu stotožniť vlastníci draženej nehnuteľnosti. Záver k inej situácii je skutočne pochopiteľné, že veriteľ sa snaží vydražiť nehnuteľnosť aspoň v rozsahu, aby mal pokryté svoje náklady a vrátené finančné prostriedky, ktoré dal k dispozícii dlžníkovi. Záujmom vlastníka založenej nehnuteľnosti je, samozrejme, nehnuteľnosť vydražiť za čo najvyššiu sumu. Všetky tieto okolnosti a mnohé ďalšie vytvárajú určité mantinely, v rámci ktorých strany sporu môžu vystupovať. Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca podceňuje vzniknutú situáciu vychádzajúc zo všemocnosti spotrebiteľského práva, ktoré ale tiež má určité hranice, teda neobmedzene nechráni spotrebiteľa až tak, aby bol zbavený svojich záväzkov, inak povedané, finančné prostriedky prevzal, nadobudol nehnuteľnosti, tieto hodnoty užíva. Logické je, aby ich teda aj včas vrátil s dohodnutým úrokom. Ak žalobca tvrdí, koľko už splatil, nič neuvádza, koľko by ešte mal splatiť a potom vykonať úvahu, kedy a ako tento dlh splatí. Vzhľadom na uvedené plnenie je vysoko pravdepodobné, že dlh nie je splatený a z tvrdení možno usudzovať na špekuláciu, ako minimalizovať svoje záväzky tak, aby neboli plnené úroky, poplatky, a ako naznačuje, poukazuje na možnosť premlčania.

29. Je zjavné, že z hľadiska žalobcu ide o množstvo argumentov, ktoré sú predovšetkým argumentované vo všeobecnej rovine s odkazom na určitú prax v rozhodovaní spotrebiteľských sporov, čo však konečnom dôsledku nemusí mať pre žalobcu kladný efekt. Záleží od konkrétnych okolností, ktoré je možné zistiť len v konaní vo veci samej a v rámci rozhodovania o nariadení neodkladného opatrenia ide len o určité náznaky skutkovej stránky, ktoré v tomto konaní nemožno objektívne zistiť. Je pravdou, že žalobca naznačil okruh problémov, na ktoré je potrebné dať odpoveď v konaní vo veci samej, po riadne vykonanom dokazovaní, hoci už teraz existujú určité náznaky, že niektoré tvrdenia sú vykonštruované tak, aby smerovali k výkladu práva v prospech žalobcu, hoci tento výklad nie je správny.

30. Odvolací súd sa ale stotožňuje s tvrdením žalobcu, že je efektívnejšie sporom predchádzať, sporné okolnosti vyriešiť ešte pred dobrovoľnou dražbou, pretože pokiaľ by táto prebehla, navrátenie do predošlého stavu za určitých okolností môže byť stratené, a v prípade, že by to aj bolo možné, môže to vyvolať izby tiež zbytočne vysoké finančné náklady. Závery okresného súdu v tomto smere sú správne. Je správny argument žalobcu, že otázka aktívnej legitímácie sa posudzuje až v konaní vo veci samej, pričom doteraz je osvedčené, že v draženej nehnuteľnosti žalobca býva, nič na tom nemení ani skutočnosť, že daná nehnuteľnosť momentálne na LV nie je zapísaná ako jeho vlastníctvo je z dôvodu pochybenia pri uzatvorení kúpnej zmluvy. Odvolací súd však vyslovuje pochybnosť, že bolo už dosť času na to, aby daný rozpor bol žalobcom usporiadaný. Vzhľadom na dané okolnosti a postoj predávajúceho je logické, že dražba nehnuteľností sa žalobcu priamo dotýka. Existuje preto dôvodná obava, že dražba by mohla byť vykonaná, vydražiteľ by mohol požadovať jeho vypratanie nehnuteľnosti, keďže nemá momentálne v ruke platný dôkaz o svojom vlastníctve. Zaiste existuje mimosúdna možnosť, ako odstrániť vadu kúpnej zmluvy jej opravou a urýchleným zosúladením právneho stavu so stavom faktickým. Aj z týchto dôvodov je naliehavá potreba dočasne upraviť pomery medzi stranami sporu, na čo okresný súd správne prihliadol.

31. Vo vzťahu k právu na obydlie garantovaného čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky s prihliadnutím na tvrdenia žalobcu ako aj žalovaného, ktorý poukazuje na potrebu proporcionality, zohľadnenia dosahu takéhoto rozhodnutia na žalovaného odvolací súd uvádza, že ústavný súd sa už vyslovil, že podľa platnej právnej úpravy zákona o dobrovoľných dražbách je rozsah prostriedkov následnej nápravy proti výkonu záložného práva obmedzený v podstate len na žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby (§ 21 zákona o dobrovoľných dražbách) a takáto následná prípadná obrana záložcu je podstatne sťažená (uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS XXX/XXXX z 30. apríla 2013). Sťaženie následnej súdnej kontroly dobrovoľnej dražby by malo byť kompenzované dostatočnou preventívnou a priebežnou kontrolou dobrovoľnej dražby orgánom verejnej moci.

32. Ústavný súd taktiež konštatoval, že "v dobrovoľnej dražbe pôsobí nepopierateľné pnutie medzi záujmom záložcu na tom, aby bola vec predaná za čo najväčšiu cenu, resp. na tom, aby nebola vec predaná za dlh, ktorý je v hrubom nepomere k hodnote zálohu (pozri aj nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 237/2011 z 2. júna 2011 a uznesenie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 261/2013 z 30. apríla 2013), a záujmom záložného veriteľa, ktorý sa ale v podstate obmedzuje na uspokojenie jeho pohľadávky, a teda na čo najrýchlejšie speňaženie zálohu aspoň v takej výške, ktorá zabezpečí uhradenie jeho pohľadávky. Takéto pnutie pritom pôsobí aj pri takej dobrovoľnej dražbe, ktorá nevykazuje znaky podvodnej snahy získať založenú vec pod trhovú cenu (pričom tento záver nemôže spočívať výlučne na predstavách všeobecného súdu o všeobecnej praxi pri prevažujúcej praxi výkonov záložných práv na Slovensku, ale musí byť podporený konkrétnymi zisteniami vzťahujúcimi sa na prerokúvanú vec). V uvedenej súvislosti ústavný súd opakuje, že intenzita zásahu do vlastníckeho práva realizovaného v podobe predaja predmetu vlastníctva by nemala byť vo výraznom nepomere k skutočnej alebo aspoň skutočnosti sa čo najviac približujúcej cene toho predmetu vlastníctva (II. ÚS 237/2011)". Odvolací súd ale zároveň

konštatuje, že spotrebiteľské právo, ktoré v poslednom čase v právnom poriadku Slovenskej republiky výrazným spôsobom sa naklonilo v prospech spotrebiteľa, ani v súčasnej právnej úprave nevyklučuje možnosť dobrovoľnej dražby v zmysle záložného práva ako legálneho prostriedku na zabezpečenie pohľadávky veriteľa.

33. V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 13/2000 v spojení s rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade H. versus H. republika, ako aj rozhodnutím E. versus Chorvátsko, kde súdy potvrdili, že akýkoľvek zásah do obydľia je potrebné posudzovať citlivo a zužujúco s tým, že dotknutá osoba má mať za každých okolností možnosť dovoliť sa ochrany na nezávislom a nestrannom súde. Zásah do vlastníctva vykonáva súkromný subjekt - dražobník, ktorý nepodlieha žiadnej súdnej kontrole, ktorá by v reálnom čase poskytla ochranu týmto právam žalobcovi.

34. Realizácia dražby je skutočnosťou, ktorá bezprostredne ohrozuje ústavou garantované právo žalobcu vlastníť majetok ako aj právo na obydľie. Žalobca napáda neprijateľné zmluvné podmienky, výšku dlhu ako aj legitímáciu žalovaného na výkon dobrovoľnej dražby, spochybňuje tak aj právo žalovaného domáhať sa práva realizovať dobrovoľnú dražbu. V súvislosti s dražbou odvolací súd poukazuje na uznesenie PL ÚS 23/2014, z ktorého okrem iného vyplýva, že sťaženie následnej súdnej kontroly dobrovoľnej dražby by malo byť kompenzované dostatočnou preventívnou a priebežnou kontrolou dobrovoľnej dražby orgánom verejnej moci. Informatívna poznámka nevyrieši problematiku multiplikácie práva alebo zaťaženie vydraženej nehnuteľnosti právami tretích osôb a pre prípad vyslovenia neplatnosti dobrovoľnej dražby vyvolávajú iba ťažko riešiteľný stav reštitúcie pomerov do pôvodného stavu s množstvom poškodených osôb na majetkových právach (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. 9. 2014, sp. zn.: 5Cdo/190/2014).

35. Odvolací súd zrušil výrok o trovách konania, nakoľko aplikácia § 255 ods. 2 CSP súdom prvej inštancie nie správna. Rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia spravidla nie je rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, v súlade s § 262 ods. 1 CSP súd o nároku na náhradu trov konania nerozhoduje. S otázkou trov konania a ich náhrady sa následne súd vysporiada až v rozhodnutí vo veci samej, prípadne v inom rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Výnimku z daného pravidla predstavuje iba neodkladné opatrenie, ktoré procesne konzumuje vec samu a ktoré nie je viazané na meritórne konanie. Takýmto rozhodnutím je neodkladné opatrenie nariadené po skončení konania vo veci samej a neodkladné opatrenie nariadené pred začatím konania, ktoré nie je a nemá byť nasledované žalobou, teda pri ktorom súd podľa § 336 ods. 1 CSP neuložil navrhovateľovi žalobnú povinnosť. V tomto prípade žalobcovi súd uložil podať žalobu vo veci samej, v ktorom konaní súd rozhodne aj o trovách neodkladného opatrenia podľa úspechu v konaní vo veci samej.

36. Odvolací súd zrušil aj výrok o povinnosti zaplatiť súdny poplatok z dôvodu vady v obsadení súdu, čo predstavuje nedostatok procesnej podmienky na strane súdu, keď vo veci rozhodol o tejto povinnosti sudca, pričom procesný poriadok tento postup vylučuje. Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v konaní podľa tohto zákona koná a rozhoduje vyšší súdny úradník vrátane rozhodovania o zastavení konania. Sudca v konaní koná a rozhoduje o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Ak sa sťažnosti vyhovie v plnom rozsahu, rozhodnutie nemusí obsahovať odôvodnenie.

37. Ustanovenie § 355 ods. 2 CSP upravuje, že proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. V ustanovení § 357 CSP zákon nepripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu o povinnosti zaplatiť súdny poplatok. Je to tak z dôvodu úpravy v § 239 ods. 1 CSP, keď proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. O povinnosti zaplatiť súdny poplatok vždy rozhoduje vyšší súdny úradník, zákon túto možnosť sudcovi nedáva, pretože účinným prostriedkom nápravy proti takémuto rozhodnutiu je možnosť podať sťažnosť voči rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, o ktorej vždy rozhoduje sudca, čím sa docieli ústavná norma čl. 142 ods. 2 Ústavy SR. Účelom sťažnosti je zrýchlenie súdneho konania a odbremenenie odvolacích súdov od rozhodovania v jednoduchších veciach. O povinnosti zaplatiť súdny poplatok preto musí v danej veci rozhodnúť vyšší súdny úradník.

38. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).